ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 42

ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

'Αριθ. { Πρωτ. 2006 / Διεκπ. 3757 } 'Εν 'Αθήναις τῇ 13 'Οκτωβρίου 1927

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα.

Ὑπέπεσεν ἤδη πάντως εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἀντίληψιν πάντων ὑμῶν καὶ θέμα γενικῆς ὁμιλίας εἰς πάντας τοὺς κοινωνικοὺς κύκλους καὶ εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις κατέστη ἡ θρασεῖα καὶ διὰ παντοίων μέσων καταπολέμησις πάσης θρησκευτικῆς ἰδέας καὶ παντὸς σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἠθικήν, πρὸς τὴν ἀλήθειαν, πρὸς τὸ δίκαιον καὶ πρὸς τὸ αὐστηρὸν καθῆκον. Πανταχοῦ παρατηρεῖ τις ἔντονον προσπάθειαν πρὸς συκοφαντίαν καὶ διασυρμὸν καὶ περιφρόνησιν παντὸς πράγματος, τὸ ὁποῖον συνδέεται μὲ τὰς θρησκευτικάς μας παραδόσεις καὶ ἔντονον προσπάθειαν συγχρόνως πρὸς ἐκρίζωσιν ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τῆς βαθείας πεποιθήσεως μὲ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη, ὅτι δηλ. τὰ πάντα διευθύνονται εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ μίαν ὑπερτάτην δύναμιν, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὸ σύμπαν καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἐπροίκισε μὲ τόσον θαυμασίας δυνάμεις καὶ τῷ ἐπέβαλεν ἕνα νόμον αὐστηρὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ κινῆται, ἕνα νόμον ὁ ὁποῖος ἀσφαλίζει τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ πραγματικά του δίκαια, καὶ τέλος ἕνα νόμον, ὁ ὁποῖος καλῶς ἐννοούμενος καὶ καλῶς ἐφαρμοζόμενος, μόνος αὐτὸς δύναται νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ἐνισχύσῃ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἔργων αὐτοῦ. Ὁ νόμος οὗτος εἶναι ὁ 'Ανώτατος ἠθικὸς Νόμος, ὁ ὁποῖος ἀπορρέει ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξαγνίζει τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀποπλύνει ἀπὸ κάθε κακίαν καὶ πονηρίαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν μανθάνει νὰ μὴ φοβῆται τίποτε εἰς τὸν κόσμον καὶ νὰ μὴ πτοῆται ἀπὸ κανὲν ἀτύχημα καὶ μόνον νὰ ἔχῃ πεποίθησιν ἀκλόνητον εἰς τὸν τελικὸν θρίαμβον τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου.

'Αλλ' εἰς τοὺς καιροὺς εἰς τοὺς ὁποίους ζῶμεν, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀνέκαθεν ἠμποδίζοντο ἀπὸ τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἠθικὸν νόμον νὰ διαπράττωσι πᾶσαν αὐθαιρεσίαν καὶ νὰ ὑπακούωσι μόνον εἰς τὰς ὀρέξεις τοῦ ἐγωϊσμοῦ αὐτῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι ἕνεκα τούτου καταπολεμοῦσι λυσσωδῶς πᾶσαν θρησκευτικὴν ἰδέαν, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐσχάτως ἕνεκα τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἀδιαφορίας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ τοὺς περιορίσωσιν, ἀπεθρασύνθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ ἀποτελῶσι σήμερον μέγιστον κίνδυνον διὰ τὴν Κοινωνίαν καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐμφανίζονται μὲ διάφορα προσχήματα καὶ ἄλλοτε μὲν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαίων τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, ἄλλοτε δὲ ἐν ὀνόματι τάχα τῆς καταλληλοτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων, ἄλλοτε δὲ ὡς ἀπελευθερωταὶ πιεζομένων, κατ' αὐτούς, ἀτόμων καὶ συμφερόντων, ἄλλοτε δὲ ὑπὸ τὸ πρόσχημα δῆθεν εὐσεβείας, πράγματι δὲ ἐπιδιώκοντες ἴδια συμφέροντα, χάριν τῶν ἰδίων αὐτῶν σκοπῶν, μεταχειρίζονται ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα νομίζουσιν, ὅτι εἰμποροῦσι νὰ ἐξαπατήσωσι τὸν λαὸν καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἄκακον ἀκόμη καὶ εὔπλαστον νεολαίαν. Πανταχοῦ εὑρίσκετε ἄπειρα δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα μὲ δολίαν καὶ σατανικὴν τέχνην προσπαθοῦσι νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐμποτίσωσιν αὐτὸν μὲ ἰδέας καὶ φρονήματα ἀνατρεπτικὰ τῶν πάντων καὶ ἐνθαρρύνοντα τοὺς ἀναγνώστας αὐτῶν εἰς πᾶσαν ἔκλυσιν καὶ ἀνηθικότητα.

Διαλέξεις καὶ παραστάσεις παντὸς εἴδους ἀκόμη ἐν ὀνόματι τῶν νέων ἰδεῶν εἶναι ἐπίσης ὅπλα συνήθη εἰς τὰς χεῖρας τῶν τοιούτων πολεμίων Θρησκείας καὶ Κοινωνίας. Ἄνθρωποι κεκλημένοι ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ ὅρκου αὐτῶν, ὅπως διαπαιδαγωγῶσι τὸν λαὸν καὶ τοὺς νέους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἀγογγύστου καὶ προθύμου σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους, δίδουσι πρῶτοι τὸ παράδειγμα, διὰ τῆς ἀθετήσεως τοῦ ὅρκου των, εἰς τὴν παραβίασιν τῶν στοιχειωδῶν ἠθικῶν νόμων, διδάσκοντες προφορικῶς καὶ γραπτῶς μετ' ἀπαραμίλλου τέχνης ἰδέας καὶ θεωρίας ἀντιθέτους πρὸς πᾶσαν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἰδέαν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καταφανὲς φρόνημα τῆς ὀγκώδους πλειοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀγκουμένη δυσφορία καὶ ἐξέγερσις πάσης τάξεως τῆς κοινωνίας κατὰ τῶν ἀσεβῶν τούτων ἐνεργειῶν διαφόρων παραγόντων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαφύγῃ τὴν παρατήρησιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς 'Εκκλησίας, ἥτις κυριώτατον προορισμὸν

ἔχει τὴν ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ διὰ τῶν θείων καὶ ἀθανάτων ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ Ἐκκλησία παρακολουθοῦσα ἀπὸ μακροῦ χρόνου μετὰ προσοχῆς τὴν τοιαύτην ἐπικίνδυνον κίνησιν τῶν ῥευμάτων τούτων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, δὲν παρέλειψε πολλάκις νὰ τονίσῃ τὰ τελούμενα ὅπου δεῖ, καὶ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, παρέχουσα συγχρόνως διαφόρους ὁδηγίας εἰς τὰ ὄργανα αὐτῆς πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν τοιούτων καταστρεπτικῶν ἀνέμων τῆς ἀθεΐας καὶ τῆς ἀνατροπῆς παντὸς ὑγιοῦς κοινωνικοῦ θεσμοῦ.

Ἀλλ' ἤδη ἡ Ἐκκλησία πρώτη αὐτὴ αἰσθανομένη τοὺς ἀπειλοῦντας τὴν χριστιανικὴν ἡμῶν κοινωνίαν κινδύνους καὶ κρίνουσα, ὅτι οἱ κίνδυνοι οὗτοι θὰ ἀποτραπῶσι τελεσφόρως μόνον διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς προσβαλλομένης καὶ ὑβριζομένης συνειδήσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ φρονοῦσα πεποιθότως, ὅτι μόνη ἀκατάβλητος δύναμις εἶναι πρὸς τοῦτο τὸ φρόνημα καὶ ἡ θέλησις τοῦ κινδυνεύοντος ὡς ἄτομον, ὡς οἰκογένεια, ὡς κοινωνία, καὶ ὡς Κράτος ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπευθύνεται πρὸς Σὲ τὸν εὐσεβόφρονα ἑλληνικὸν λαόν, τὸν λαὸν τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων, τὸν λαόν, ὅστις ἀγωνιζόμενος πάντοτε καὶ ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὸ ἀστραπηβόλον ἀδαμάντινον ἔμβλημα τῆς ἀμύνης ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, διέσωσεν ἀκμαίαν καὶ ἰσχυρὰν μέχρι σήμερον τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν, πρὸς τὸν λαὸν ἐκεῖνον, ὅστις γνωρίζει, ἐξεγειρόμενος ἐν τῇ κρισίμῳ στιγμῇ πάντοτε, νὰ συντρίβῃ τὰς ἀνελευθέρους ἁλύσεις αἵτινες τῷ ἐπιβάλλονται, εἴτε διὰ τῆς βίας, εἴτε ὑπὸ τὸ δόλιον πρόσχημα τῆς ὑπερασπίσεως δῆθεν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Πρὸς Σὲ λοιπὸν τὸν οὕτως ὑψηλόφρονα ἑλληνικὸν λαὸν ἀπευθύνεται ὡς Μήτηρ φιλόστοργος ἡ Ἐκκλησία, ἀφ' ἑνὸς μὲν νουθετοῦσα καὶ ἐνισχύουσά Σε εἰς τὸν καὶ αὖθις ἀναφαινόμενον εἰρηνικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, καὶ ἀφ' ἑτέρου καλοῦσά Σε, ὅπως ὁμάδες καὶ ἄτομα καὶ οἰκογένειαι καὶ Κοινότητες καὶ Σωματεῖα καὶ μὲ μίαν λέξιν πᾶσα τάξις κοινωνικὴ ἐγερθῆτε ὡς εἷς ἄνθρωπος ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ καὶ συμπνοίᾳ ἀποδυόμενοι εἰς τὸν μέγιστον καὶ εὐγενῆ ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῆς Θρησκείας, τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ὑμῶν ὑποστάσεως, τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἐγερθῆτε. Ἴδετε καὶ κατανοήσατε, ὅτι τὰ τέκνα ὑμῶν ἀντὶ νὰ τρέφωνται μὲ τὸ σωτήριον μάννα τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς παιδαγωγήσεως, ἡ ὁποία σφυρηλατεῖ τοὺς τιμίους καὶ ἀδαμαντίνους χαρακτῆρας, ποτίζονται ἀντιθέτως, καὶ ἀντιλαμβάνεσθε καὶ Σεῖς πόθεν, ἀθεΐαν καὶ ἀσέβειαν, περιφρόνησιν πρὸς πάντα ἠθικὸν νόμον καὶ φραγμόν, ἀστοργίαν πρὸς τὴν ἀνατρέφουσαν αὐτὰ οἰκογένειαν, ἀνευλάβειαν πρὸς πᾶν νόμιμον καθεστὼς καὶ δολίαν προαίρεσιν, πρὸς πᾶν κακόν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐξυπηρετεῖ τὸ κακῶς ἐννοούμενον ὑλικόν, εὐτελές, καὶ ἀνήθικον πολλάκις συμφέρον καὶ μόνον.

Ἴδετε καὶ κατανοήσατε, ὅτι διὰ τῶν κηρυσσομένων φθοροποιῶν ἰδεῶν καθ' ἑκάστην ἐλαττοῦνται οἱ εὐσεβεῖς καὶ τίμιοι χαρακτῆρες. Ἴδετε καὶ κατανοήσατε, ὅτι τὸ θράσος καὶ ἡ καταπάτησις παντὸς ἠθικοῦ νόμου εἶναι σήμερον τὰ μέσα καὶ τὰ ὅπλα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα καταφεύγουσιν οἱ ὑπὸ τῶν τοιούτων δηλητηρίων ποτιζόμενοι πρὸς ἀνάδειξιν ἑαυτῶν.

Ἴδετε καὶ κατανοήσατε, ὅτι ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ἀποτινάξεως παντὸς θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ ζυγοῦ ἐπιβουλεύεται καὶ ἀπειλεῖται ἡ πραγματικὴ ὑμῶν ἐλευθερία.

Ἴδετε καὶ κατανοήσατε, ὅτι ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως ἀπειλεῖται ἡ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν ἐξαφάνισις πάσης συνειδήσεως.

Κατανοήσατε δὲ πρὸ παντὸς τοῦτο, ὅτι ἄνευ φόβου Θεοῦ, Κριτοῦ καὶ Ἀνταποδότου, οὐδεὶς ἀπολύτως ἐσωτερικὸς ἠθικὸς νόμος δύναται νὰ σταθῇ. Ἀφαιρέσατε καὶ ἀπὸ τὸν μᾶλλον μεμορφωμένον καὶ πεπολιτισμένον ἄνθρωπον, ἀλλὰ ἐστερημένον θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τὸν φόβον τῆς τιμωρίας τοῦ πολιτικοῦ νόμου καὶ θὰ ἴδετε αὐτὸν ἀμέσως αὐθαίρετον καὶ οὐδὲν ἀπολύτως δίκαιον ἢ ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου εὐλαβούμενον. Τὰ παραδείγματα τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι ἀναρίθμητα ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἱστορίᾳ καὶ δὴ καὶ σύγχρονα καὶ πρόσφατα.

Ὁ πολιτικὸς νόμος ὅσον δήποτε τέλειος καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ἀνεπαρκής, ὡς ἀνθρώπινον κατασκεύασμα, διὰ νὰ ῥυθμίσῃ τὸν Ἠθικὸν κανόνα, ὅστις ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ σωτήριος χαλινὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Κατὰ ταῦτα μόνον ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἀναχαιτίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ ἐμπνέει εἰς αὐτὸν τὸ ἀκατάβλητον θάρρος εἰς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου καὶ ἀπαρέγκλιτον ὅσῳ καὶ ἄφοβον ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Ἀπομακρύνατε λοιπὸν ἀφ' ὑμῶν τοὺς καινοτόμους ἐκείνους, καὶ δὴ τοὺς ἐν τῇ Ἐκπαιδεύσει, οἱ ὁποῖοι μετὰ περισσῆς δολιότητος διακηρύττουσι διὰ προκηρύξεων καὶ δημοσιευμάτων, ὅτι ἡ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησις εἶναι ζήτημα δῆθεν ἐλευθερίας συνειδήσεως καὶ δίδαξον αὐτοὺς Σύ, ὁ νοήμων καὶ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαός, ὅτι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ δὲν ἀναπτύσσεται εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ μόνον διὰ πειθοῦς διδασκαλίας, καὶ διὰ κοινωνικῶν παραδειγμάτων.

Πλανῶνται καὶ Σὲ πλανῶσιν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέλουσι καὶ ἐπιζητοῦσι τὴν κατάργησιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τῆς ἠθικῆς τῶν νέων ἀγωγῆς.

Δίδαξον Σύ, ὁ ἑλληνικὸς λαός, αὐτοὺς ὅτι θρησκεία οὐδὲν ἄλλο εἶναι, εἰμὴ κυριώτατα ἠθικὴ ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου, βασιζομένη ἐπὶ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ καὶ ὡρισμένων ἀληθῶν δογμάτων.

Δίδαξον αὐτούς, ὅτι ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία δὲν

εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη δὲν καλλιεργεῖται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ ὅταν γνωρίζῃ καὶ πιστεύῃ, ὅτι εἶναι τοῦτο ἐπιταγὴ θεία.

Ἐγερθῆτε λοιπὸν καὶ ζητήσατε ὡς κυρίαρχος καὶ ἐλεύθερος λαὸς παρὰ τῶν ἁρμοδίων τὴν διὰ παντὸς νομίμου μέσου καταπολέμησιν τῶν ἐχθρῶν τῆς Θρησκείας καὶ τῆς κοινωνίας.

Εἴπατε εἰς αὐτούς, ὅτι δὲν ζητοῦμεν τὸν περιορισμὸν τῆς ἐλευθέρας σκέψεως καὶ φρονήματος καὶ τῆς ἐλευθέρας συνειδήσεως ἑκάστου. Δύναται ἕκαστος νὰ πιστεύῃ ὅ,τι θέλει, διότι οὐδεὶς ἐπιτρέπεται διὰ τῆς βίας νὰ ἀποδέχηται ἀρχὰς καὶ φρονήματα καὶ πεποιθήσεις. ***Ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται*** νὰ κηρύττῃ δολίως τὸν πόλεμον κατὰ πάσης θρησκευτικῆς, ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἰδέας ἀπεριορίστως καὶ ἀτιμωρητεί, καὶ μάλιστα, ὅταν ἀντίθετα καθήκοντα ἐπιβάλλωνται αὐτοῖς ἐκ τῆς θέσεώς των.

Ἀξίωσον ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀντιπροσώπους Σου, ὅπως εὐλαβούμενοι τὴν ἀναμφισβήτητον εὐσέβειαν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ αὐτὸν τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην τῆς χώρας, τὸν ἐπιτάσσοντα τὴν προστασίαν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Θρησκείας καὶ ὑποτασσόμενοι εἰς τὴν κυρίαρχον θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἐνεργῶς καὶ δραστηρίως συντελέσωσιν, ὡς εὐσεβῆ καὶ οὗτοι τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ Κράτους ἐκκαθάρισιν τῆς Κοινωνίας ἡμῶν ἀπὸ παντὸς ἀντιθρησκευτικοῦ καὶ ἀνηθίκου μολύσματος.

Ὑποστήριξον Σὺ ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαός, σύσσωμος καὶ πάνοπλος ἐν τῇ βουλήσει σου διὰ παντὸς εἰρηνικοῦ μέσου τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσιν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Θρησκείας εἰς τὴν ἠθικὴν ἀναγέννησιν τοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαίτατα τῆς νεολαίας.

Ζήτησον, ὅπως ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ αὕτη διαπαιδαγώγησις τῶν τέκνων Σου ἐνεργῆται καὶ προάγηται παρὰ τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων συμφώνως πρὸς τὰς Ἱερὰς ἡμῶν Παραδόσεις καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς μὴ ἀμελῇς τὸ ὕψιστον καθῆκόν σου, ὅπως νουθετῇς καὶ ἀνατρέφῃς τὰ τέκνα Σου ἐν Κυρίῳ ἐμποτίζων αὐτὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ παρακολουθῇς μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξέλιξιν τῶν ἰδεῶν αὐτῶν καὶ φρονημάτων.

Ἔχε ὑπ' ὄψει Σου, ὅτι ἡ διάνοια τοῦ νέου δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὴν πλήρη ὡριμότητα καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀγρύπνου προσοχῆς καὶ ἐπιστασίας ὁδηγοῦ καὶ παιδαγωγοῦ.

Μὴ λησμόνει, ὅτι ὁ ἄριστος παιδαγωγὸς καὶ ρυθμιστὴς τῆς πορείας τοῦ ἀναπτυσσομένου νέου εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ οἰκογένεια καὶ κατ' ἀκολουθίαν οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν νέων.

Μὴ ἀμελῇς ἀπὸ τῆς μικρᾶς καὶ ἁπαλῆς ἡλικίας νὰ ποδηγετῇς τὰ τέκνα Σου εἰς τὴν εὐσέβειαν, περιβάλλων οὕτω αὐτὰ δι' ἰσχυρῶν ὅπλων ἀμύνης κατὰ πάσης ἐν τῷ προϊόντι χρόνῳ ἀντιθέτου προσβολῆς.

Κήρυξον ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐν ὀνόματι τῶν αἰωνίων ἰδεωδῶν καὶ παραδόσεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀδεῶς καὶ ἀφόβως τὸν διὰ παντὸς θεμιτοῦ μέσου εἰρηνικὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἀπειλούσης τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀθεΐας καὶ ἠθικῆς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς καὶ μὴ ἐγκαταλείψῃς τὴν θέσιν σου ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνι τούτῳ πρὶν ἢ ἐξέλθῃς ἐξ αὐτοῦ νικηφόρος καὶ τροπαιοῦχος, συντρίβων τὰς ἐνέδρας τῶν ἐπιβουλευόντων τὴν θρησκευτικήν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικήν Σου ὑπόστασιν.

Ἡ νίκη εἶναι ὑπὲρ Σοῦ, διότι οὐδέποτε μέχρι τέλους κατεπατήθη ἡ ἀλήθεια καὶ διότι ὑπὲρ πᾶσαν δύναμιν ἰσχυροτέρα πασῶν καὶ ἀκατανίκητος εἶναι ἡ θέλησις ἡ ἰδική Σου, ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἐξόχως ἀναπλαστικὸν ἀπὸ ἀπόψεως θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἔργον Σου ἡ καθ' ἡμᾶς Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία θὰ συμπαρίσταται καὶ θὰ συμπολεμῇ μαζύ Σου παντὶ μὲν τρόπῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πρὸς τὸν Παντοδύναμον ἡμῶν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου ἀδιαλείπτων Αὐτῆς εὐχῶν.

Τὸ δὲ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ ἡ ἐξ Ὕψους εὐλογία, βοήθεια καὶ κραταίωσις τῶν μόχθων καὶ ἀγώνων Σου ἔστω πάντοτε μετὰ Σοῦ Ἀμήν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ***Χρυσόστομος Πρόεδρος***
† Ὁ Πατρῶν ***Ἀντώνιος***
† Ὁ Σύρου ***Ἀθανάσιος***
† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος ***Γερμανὸς***
† Ὁ Δημητριάδος ***Γερμανὸς***
† Ὁ Θήρας ***Ἀγαθάγγελος***
† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ***Ἀμβρόσιος***

Ὁ Α΄. Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. ***Γερμανὸς Ρουμπάνης***

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ὁ νεωτεριστὴς Ἐπίσκοπος Βιρμιγχάμης Dr Barnes καὶ τὸ καταπληκτικόν του κήρυγμα ἐν τῷ Οὐέστμινστερ Ἄμπεϋ.

Κυριολεκτικῶς ὡς βόμβα ἐκραγεῖσα καὶ ἀναταράξασα τὰς συνειδήσεις τῶν πλείστων Ἄγγλων χριστιανῶν ἠκούσθη τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Οὐέστμινστερ Ἄμπεϋ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης Dr Barnes. Ὁ ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπος ἀπευθυνόμενος κυρίως πρὸς τοὺς μαθητὰς τῆς σχολῆς τοῦ Οὐέστμινστερ, οἵτινες πρώτην φορὰν μετὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς προσῆλθον ἵνα ἐκκλησιασθῶσι, ὑπεστήριξε τὴν περὶ ἐξελίξεως θεωρίαν τοῦ Δαρβίνου ὡς ὀρθὴν καὶ ἐκήρυξεν, οὐδὲν πλεῖον οὐδὲν ἔλαττον, ὡς χρεωκοπῆσαν ὁλόκληρον τὸ δογματικὸν σύστημα τῆς Ἐκκλησίας. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Βιρμιγχάμης

προήχθη εἰς τὸν Ἐπισκοπικὸν βαθμὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης θεολογικῆς ἢ ἄλλης τινὸς παραπλησίας προπονήσεως καθ' ὑπόδειξιν τῆς κυβερνήσεως Μακδόναλ, ὅτε αὕτη εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ἣν οὗτος κατεῖχεν ἐν Ὀξφόρδη.

Ὁ Τύπος ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ πλείστου ποιεῖται τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα καὶ στήλας ὁλοκλήρους πάντοτε ἀφιεροῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν. Εἶναι καὶ ζητήματα, ἅτινα κατέχουσι θέσιν ἰσοβάθμιον πρὸς τὰ πολιτικὰ τοιαῦτα τόσον διὰ τὸν τύπον, ὅσον καὶ διὰ τὸν πολὺν Ἀγγλικὸν λαόν. Ἦτο συνεπῶς φυσικὸν τὸ ὑπεράγαν ρηξικέλευθον καὶ ἐπικινδύνως τολμηρὸν κήρυγμα τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης νὰ σχολιασθῇ εὐρύτατα ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ νὰ ἀπασχολήσῃ ζωηρότατα τὴν κοινὴν γνώμην. Τὴν ἐπιοῦσαν ἡ ἐφημερὶς Morning Post ἀφιερώνουσα τὸ κύριον της ἄρθρον εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἐπισκόπου, ἐδημοσίευσεν ὁλόκληρον τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐν τῇ σπουδαιοτέρα θέσει προτάσσουσα διὰ μεγάλων στοιχείων περίληψιν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς: «Οὐχὶ διὰ πρώτην φορὰν ὁ πολεμικὸς καὶ νεωτεριστὴς Ἐπίσκοπος Βιρμιγχάμης Dr Barnes κατέπληξε τὸν χριστιανικὸν κόσμον διὰ συνταρακτικοῦ κηρύγματος. Χθὲς ἐν τῷ Οὐέστμινστερ Ἄμπεϋ ἐπετέθη κατὰ τοῦ θρησκευομένου λαοῦ καὶ τῶν ἡγητόρων αὐτοῦ κατηγορῶν αὐτοὺς ὡς δειλοὺς καὶ φοβουμένους τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης. Διακηρύττων ὅτι οἱ σύγχρονοι ἐπιστήμονες ὁμοφώνως ἀποδέχονται τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ πιθήκου, ἐπρότεινε τὴν τροποποίησιν τῶν παραδεδεγμένων ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας δογμάτων. Αἱ καταπληκτικώτεραι γνῶμαι αὐτοῦ εἶσιν αἱ ἑξῆς: Ὁ θρίαμβος τοῦ Δαρβινισμοῦ ἀνέτρεψε τὸ ὅλον θεολογικὸν σύστημα. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὂν ἐκπεσὸν ἀπὸ ἰδεώδους τινὸς καταστάσεως καὶ τῆς πλήρους ἀθωότητος: εἶναι ζῶον βραδέως ἀποκτῆσαν τὴν διανόησιν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβιβάσῃ τις τὸ συμπέρασμα τοῦτο τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης μετὰ τῆς μέχρι τοῦδε παραδεδεγμένης θεολογικῆς διδασκαλίας οἱασδήτινος χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν δὲ αἱ μέχρι τοῦδε ἰδέαι ἡμῶν περὶ γενέσεως τοῦ ἀνθρώπου τυγχάνουσιν ἀβάσιμοι, ἂς ὁμολογήσωμεν τοῦτο χωρὶς νὰ ἐρυθριῶμεν. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐχρησιμοποίησε τὸ κακὸν ἐν τῷ σχεδίῳ Αὐτοῦ περὶ δημιουργίας εἶναι πασιφανές. Πιστεύοντες ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθεὶς κόσμος ἔχει σκοπόν τινα, ἀποδεχόμεθα τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς». Ἐν δὲ τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ μεταξὺ ἄλλων προσέθετεν ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Βιρμιγχάμης κηρύττῃ, ἀπευθυνόμενος πρὸς μαθητάς, τοιούτου χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου κήρυγμα, χιλιάδες πιστῶν καὶ ζηλωτῶν χριστιανῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν θὰ διερωτηθῶσιν ὄχι ποῦ κατήντησαν αὐτοί, ἀλλὰ ποῦ ἔχει καταντήσῃ ἡ Ἐκκλησία παρὰ τῆς ὁποίας ἀπεδέχονται τὴν καθοδήγησιν αὐτῶν. Ἐὰν ἄλλοι ἀκολουθοῦντες αὐτὸν φθάσωσιν εἰς συμπεράσματα ὀλιγώτερον παρήγορα καὶ καθησυχαστικά, ὁ Ἐπίσκοπος Βιρμιγχάμης οὐδόλως πρέπει νὰ ἐκπλαγῇ δι' αὐτό».

Θύελλαν κυριολεκτικῶς προὐκάλεσεν ὁ λόγος τοῦ Ἐπισκόπου. Ἡ ὡς ἄνω ἐφημερὶς ἀνοίξασα τὰς στήλας αὐτῆς ἐδήλωσεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐδημοσίευε πραγματείας καὶ ἐπιστολὰς ἀφορώσας τὸ ἄηθες κήρυγμα τὸ μετὰ τόσης τόλμης ἐκφωνηθὲν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν ἐλάμβανεν ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος τῶν ὁποίων δὲν ἦτο, γράφει, δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ παρὰ μέρος μόνον. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Βιρμιγχάμης ἀπηυθύνετο πρὸς μαθητὰς σχολείου ἔτι μᾶλλον ἐξήγειρε τὴν δημοσίαν γνώμην κατ' αὐτοῦ. Τινὲς τῶν ἐπιστολογράφων ἀποκαλοῦσι προδοσίαν τὸ κήρυγμα αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἐκκλήσίας, τῆς ὁποίας ἐτάχθη, γράφουσι, φρουρὸς καὶ φύλαξ τῆς πίστεως καὶ τῶν δογμάτων. Ἄλλοι προσκαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον τὴν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁποίαν θεωρεῖ χρεωκοπήσασαν. Ἕτεροι μετ' ἀγανακτήσεως καὶ ἀποτροπιασμοῦ διαμαρτύρονται κατ' αὐτοῦ, ὡς μισθοδοτουμένου παρὰ τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ ὑποσκάπτῃ τὰ θεμέλια αὐτῆς. Ἄλλοι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν μαθητῶν κατὰ τὸ κήρυγμα διεκτραγωδοῦσι τὴν ἠθικὴν καταστροφήν, τὴν ὁποίαν ἀπεργάζονται μεταξὺ τῆς νεολαίας κηρύγματα τοιαῦτα ἐξερχόμενα ἐκ τῶν χειλέων ἐκείνων, οἵτινες ἔδει, πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν διαπαιδαγωγήσεως τῆς νέας γενεάς. Εἷς τῶν τελευταίων τούτων ἐπιστολογράφων λέγει ἐπὶ λέξει: «Ἐὰν ὁ Ἐπίσκοπος ἔβλεπέ ποτε παιδίον δεκατριετὲς σφαδάζον ἐν ἀγωνίᾳ ἐπὶ πίστεως ἐρειπωθείσης συνεπείᾳ διδασκαλίας παρεμφεροῦς πρὸς τὴν ἰδικήν του, ἴσως θὰ προσεῖχε περισσότερον εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ Κυρίου: «ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρειν αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν τραχηλὸν αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης». Μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Οὐέστμινστερ ἡ ἐφημερὶς «Morning Post» ἐπανερχομένη ἐπ' αὐτοῦ ἐδημοσίευσε κύριον ἄρθρον ἐν

τῷ ὁποίῳ μεταξὺ ἄλλων λέγει καὶ τὰ ἑξῆς : «... Μολονότι κατέστη ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῶσιν ὅλαι αἱ ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν, οὐχ ἧττον ἀπεδείχθη ἐπαρκῶς πόσον βαθύτατα συνταράσσεται καὶ καὶ ἐξεγείρεται ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου ὅταν θίγηται ζήτημά τι ἀφορῶν τὴν θρησκευτικήν του πίστιν. Ἐγείρουσι βεβαίως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ζητήματα πολιτικὰ καὶ κοινωνικά· πλὴν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο εἶναι ἐλαχίστου λόγου ἄξιον παραβαλλόμενον πρὸς τὴν κίνησιν, ἥτις δημιουργεῖται ὁσάκις θίγονται ζητήματα ἀφορῶντα τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Δημιουργὸν αὐτοῦ. Πολλοὶ ποιοῦνται λόγον ἐνίοτε περὶ τοῦ μαρασμοῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀδυναμίας τῶν Ἐκκλησιῶν ὅπως διατηρήσωσι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν· πλὴν ἐκ τῆς ἐπιστολογραφίας, τὴν ὁποίαν προὐκάλεσε τὸ κήρυγμα τοῦ Dr Barnes, ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ βάθρα τῆς πίστεως ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εἰσὶν ἀκλόνητα καὶ τὰ φρέατα τῆς ἀληθοῦς εὐσεβείας ἀνεξάντλητα ... Ἐξ ἄλλου ἀπεδείχθη ὅτι διὰ τὴν μεγαλειτέραν μερίδα τοῦ διανοουμένου κόσμου, τοῦ δυναμένου νὰ κρίνῃ ὑγιῶς ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων, σύγκρουσις ἀδιάλλακτος μεταξὺ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐπιστήμης δὲν ὑφίσταται .... Ἡ μερὶς αὐτη, ἡ σοβαρωτέρα καὶ ὑγιεστέρα, οὐδεμίαν ἀπολύτως αἰσθάνεται δυσκολίαν νὰ διατηρήσῃ ἀμείωτον τὴν θρησκευτικὴν αὐτῆς πίστιν ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἀφ' ἑτέρου, μετ' εἰλικρινείας πᾶσαν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατὸν νὰ προαγάγῃ καὶ προβάλῃ ἡ Ἐπιστήμη. Ἔσπευσε συνεπῶς ὁ Dr Barnes νὰ ὁμολογήσῃ πίστιν καὶ ὑπακοὴν εἰς μίαν ὑπόθεσιν, ἥτις χρῄζει εἰσέτι πολλῆς μελέτης καὶ ἀναθεωρήσεως. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἐχαρακτήρισαν τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ὡς προδοσίαν τῶν ἐπάλξεων ἐκείνων, τὰς ὁποίας ὑπὲρ πάντα ἄλλον οὗτος ὡρκίσθη νὰ προασπίζῃ».

Τὸ περιοδικὸν «Church Times» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἀναιρεῖ τὰς ἰδέας τὰς περιεχομένας ἐν τῷ κηρύγματι τοῦ Ἐπισκόπου, χαρακτηρίζει αὐτὸν ὡς καταστροφέα τῆς πίστεως καὶ ἐπάγεται λέγον: «Ἐνῷ ὁ Dr Barnes ἀσμενίζει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς θεωρίας τῆς βιολογίας ἀποδεικνύεται ὅτι ἐρασιτεχνικὰς μόνον γνώσεις κέκτηται τῆς βιολογικῆς ἐπιστήμης. Καὶ ἐνῷ διακηρύττει τὰς ἀτελείας τῆς Θεολογίας, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις θεολόγου». Εἰς νεώτερον δὲ φύλλον αὐτοῦ τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν προσκαλεῖ τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἀποκηρύξωσι τὸν Ἐπίσκοπον Βιρμιγχάμης. «Εὐλαβῶς, λέγει, ὑποδεικνύομεν εἰς τοὺς Ἐπισκόπους ὅτι ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτῶν καὶ ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἐκκλησίας μέριμνα ἐπιβάλλουσιν, ἵνα δημοσίᾳ ἀποκηρύξωσι τὸν Dr Barnes καὶ σθεναρῶς ἀποδοκιμάσωσι τὴν αἵρεσιν αὐτοῦ».

Λονδῖνον, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1927

† Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρ. ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Οἱ προβατόσχημοι λύκοι.

Ὁσάκις ὑπεδείχθη εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ἐγκατασταθέντας ὑπὸ ἔνδυμα ὀρθοδόξων κληρικῶν οὐνίτας κληρικοὺς ὅτι σκοπὸς τῆς παρουσίας των εἶναι ἡ προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἣν ἀνήκουσι, διαμαρτύρονται ἰσχυριζόμενοι ὅτι τοιούτους σκοποὺς δὲν ἔχουσι καὶ ὅτι εἶναι ἄκακα ἀρνία. Ἰδοὺ ἓν ἐκ πλείστων τεκμηρίων τῆς δολίας δράσεώς των, δημοσιευθὲν ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ» τῆς 17 ἐν. μηνός, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Οἱ οὐνῖται ἱερεῖς».

Κύριε Διευθυντὰ

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὰ κατωτέρω, πρὸς γνῶσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τοῦ πανιερωτάτου Σύρου, περὶ τῆς δράσεως τῆς Οὐνιτικῆς προπαγάνδας εἰς Κυκλάδας. Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου εὑρισκόμενος ἐν Τήνῳ μετέβην εἰς τὸ χωρίον Καρδιανὴ ὅπου ἑώρταζον οἱ Καθολικοὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Κιουρᾶς (γεννήσεως τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν ὁποίαν παρευρίσκοντο καὶ Ὀρθόδοξοι καθότι τὸ χωρίον εἶναι μικτὸν καὶ συνεώρταζον. Παρευρίσκοντο δὲ καὶ χωρικοὶ ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Τήνου. Μόλις ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τῶν Καθολικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησαν ἑπτὰ (ἀριθ. 7) Καθολικοὶ ἱερεῖς, εἷς Οὐνίτης ἱερεὺς εἰσῆλθεν ἐκ τῆς κεντρικῆς θύρας τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ἐποίησε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ συμφώνως τῷ τύπῳ τῶν Ὀρθοδόξων, ἐπροχώρησεν εἰς τὸ Ἀλτάριον (Ἁγίαν Τράπεζαν) καὶ καθίσας ἀριστερὰ ἤρχισε νὰ παίζῃ τὸ ἁρμόνιον. Πάντες οἱ εὑρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ Ναοῦ Ὀρθόδοξοι χωρικοὶ ἐνόμιζον ὅτι ὁ Οὐνίτης οὗτος εἶναι Ὀρθόδοξος ἱερεύς!. Μόλις δὲ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Ἄμβωνος καὶ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ «ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε», καὶ ἀναφέρων διαφόρους ὕμνους τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας περιστρέφων τὸν λόγον του, τὸν ὁποῖον πράγματι θὰ ἐζήλευον καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν καθ' ἡμᾶς ἱεροκηρύκων, εἶπεν, ὅτι πρέπει ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις νὰ ἑνωθῶσι καὶ ὅτι ἀντιδρῶσι πρὸς τοῦτο τὰ γεννήματα τοῦ Ἅδου!!!...

Μεθ' ὑπολήψεως *Γεώργιος Μηλιὸς*

Ἔμπορος, Σαχτούρη 38 Πειραιεὺς

Ματαία δαπάνη.

Δὲν παρέρχεται σχεδὸν ἡμέρα χωρὶς νὰ πληροφορήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ὁ τηλέγραφος ὅτι ὁ δεῖνα ἀε-

ροπόρος διέτρεξε τόσα μίλλια τὴν ὥραν, ὅτι ἄλλος ὑπερέβη τὰ διακόσια ὀγδοήκοντα μίλλια τὴν ὥραν, ὅτι τρίτος ἑτοιμάζεται νὰ καταρρίψῃ καὶ τοῦτο τὸ «ρεκόρ», καὶ ὅτι πλείονες τοῦ ἑνὸς ἀποδυθέντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον τῆς ταχύτητος ἀπωλέσθησαν. Καὶ ὁ κόσμος θαυμάζει τὴν δεξιότητα, τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀντοχὴν τῶν «ἡρώων», αἱ δὲ γενέτειραι πόλεις τῶν νικητῶν ὑπερηφανεύονται δι' αὐτούς. Ἀλλ' ἐρωτᾶται: διατί, τέλος πάντων, πρέπει νέος τις νὰ πετάξῃ μὲ ταχύτητα διακοσίων ὀγδοήκοντα χιλιομέτρων τὴν ὥραν καὶ ὁποία γενικὴ ὠφέλεια δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ κατορθώματος παρομοίου; Διατί ὁ κόσμος νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἀποκτήσῃ τὰ εὐρύτερα δυνατὰ πλοῖα καὶ τὰ ταχύτερα ἀεροπλάνα, καὶ νὰ διψᾷ τὸν κραυγασώτερον θόρυβον; Διατί τὸ μέγεθος καὶ ἡ ταχύτης νὰ εἶνε εἴδωλά του, καὶ διατί τόσος πλοῦτος σκέψεως καὶ εὐφυΐας καὶ δεξιότητος, ἀλλὰ καὶ τόσος θησαυρὸς ἀνδρείας νεανικῆς καὶ ἀνδρικοῦ σφρίγους νὰ καταδαπανῶνται διὰ τὸν ἴλιγγον καὶ τὸν ὄγκον; Δὲν εἶνε τοὐλάχιστον παράδοξον τὸ νὰ διακινδυνεύῃ εἰς νέος τὴν ζωὴν του μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ πετάξῃ ταχύτερον ἄλλου νέου; Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα, ὑψηλότερα, ἰδανικὰ πρὸς ἐπιδίωξιν καὶ ὡραιότερα πεδία πρὸς κατάκτησιν; Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν, ὅτι ὁ αἰών μας εἶνε αἰὼν τῆς μηχανικῆς ἐπιστήμης, καὶ ἡ μηχανικὴ ἐπιτυχία εἶνε ἡ διεγείρουσα τὸν φανατισμὸν τῆς παρούσης γενεᾶς. Χαμηλὸν τὸ ἰδανικὸν τοῦ εἰς τοσαῦτα ὕψη ἱπταμένου συγχρόνου ἀνθρώπου.

Αἱ «νέαι» ἠθικαὶ ἀρχαί.

Ἀνταποκριτὴς μεγάλης πρωϊνῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος πραγματευόμενος περὶ τοῦ ἂν ἀνεκόπη ἡ πνευματικὴ πρόοδος τῆς Ἰταλίας διὰ τῆς εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὰς τέχνας ἐπεμβάσεως τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμοῦ καὶ λόγον ποιούμενος περὶ τῆς ὑπὸ τούτου ἀμειλίκτου διώξεως τῆς ἀναπτυχθείσης ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸ ἔπαρκον τοκογλυφίας διὰ νομοθετημάτων αὐστηροτάτων, χαρακτηρίζει τὰ μέτρα ταῦτα ὡς ἐπιβολὴν «νέων ἠθικῶν ἀρχῶν», διότι τὸ πρῶτον τάχα ἀποκαλύπτεται εἰς τὸν κόσμον ὅτι «ἡ τοκογλυφία εἶνε πρᾶγμα ἀντίθετον τῆς ἠθικῆς». Μὲ αὐτὰ τὰ ἐφόδια περὶ ἠθικῆς γίνεται ἀπό τινος κατὰ κόρον λόγος περὶ ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ ἀνατροπῆς καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν, καὶ οὕτω «διαφωτίζεται» τὸ κοινὸν διὰ τῆς συσκοτίσεως ἁπλουστάτων πραγμάτων καὶ ἐννοιῶν. Πολὺ κακὸν προξενεῖ εἰς τὸν κόσμον ἡ ἡμιμάθεια καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς πηγάζον ἀλόγιστον ἐμβρόντητον πρὸ τῶν νομιζομένων καινῶν καὶ ἀγνώστων, ἐνῷ εἶνε πολὺ γνωστὰ καὶ πολὺ παλαιά. Τὸ μέγιστον τῆς σημερινῆς συγχύσεως προκύπτει ἐκ τῆς καινοσπουδίας τῶν χασκάκων, ἤτοι ἐκ τῆς ἐλλείψεως γνώσεως καὶ μορφώσεως.

Ἀποτυχία ἢ ἐπιτυχία;

Εἰς τὴν ἐν Λωζάνῃ κατ' Αὔγουστον συγκροτηθεῖσαν πρώτην Συνδιάσκεψιν τοῦ παγκοσμίου Χριστιανισμοῦ ἀνεγνωρίσθη τοσαύτη σημασία, ὥστε ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ἐκκλησιαστικοθρησκευτικῷ τύπῳ ἡ συζήτησις περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας αὐτῆς. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προξενοῦσι τὰ σχόλια ἐκείνων, οἵτινες, διαφωνοῦντες πρὸς τοὺς ἀπαισιοδόξως τονίσαντας τὸ ναυάγιον τῆς Συνδιασκέψεως, εὑρίσκουσιν, ἀπ' ἐναντίας, ὅτι σχεδὸν πάντες οἱ μετασχόντες αὐτῆς καὶ ἐν τῷ συνόλῳ σχεδὸν τῶν θεμελιωδεστέρων διδασκαλιῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως διετράνωσαν ἀξιοσημείωτον συμφωνίαν. Ἡ συμφωνία αὕτη ἐσημειώθη—κατ' αὐτοὺς—εἰς τὰ γεγονότα· διαφωνία προέκυψεν εἰς τὰς θεωρίας μόνον, εἰς τὰς ἑρμηνείας καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γεγονότων.

Οὕτω, τὰ γεγονότα, κατ' αὐτούς, ἦσαν: τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, ὁ θάνατος αὐτοῦ καὶ ἡ Ἀνάστασις, ἡ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις παρουσία αὐτοῦ μετὰ τῶν πιστῶν· ἡ πραγματικότης τῆς ἁμαρτίας, ἡ ἀνάγκη τῆς μετανοίας καὶ ἡ βεβαιότης τῆς κρίσεως· ἐν τῷ σημείῳ περὶ τῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας, καίτοι ἀνεμένετο ἀπότομον σχίσμα, ἀλλ' ὅμως τὸ χάσμα τῶν ἀντιλήψεων δὲν προέκυψεν ἀγεφύρωτον· οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ ἀπολύτου ἀτομισμοῦ ἀπέθανον ἤδη, διότι οὐδεμία ἠκούσθη φωνὴ διαμαρτυρίας κατὰ τῆς διδασκαλίας ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐδικαιώθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶνε ἀνθρώπινον ἐπινόημα, ἀλλὰ θεοσύστατον ἵδρυμα καὶ τὸ θεῖον ὄργανον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου· ἐπ' ἴσης τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας καὶ τὸ Ἀποστολικὸν Σύμβολον ὡς ἱστορικαὶ ἐκθέσεις τῶν οὐσιωδῶν δογμάτων τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἱκανοὶ τῶν ἀπεσταλμένων τὸ πρῶτον ἤκουον περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς Νικαίας· τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα ὡς τὸ μόνον δυνατὸν καθολικὸν ἀξίωμα ἀποκλειομένης τῆς αὐτοκρατικῆς ἀρχιερωσύνης· ἡ φύσις, ἡ σημασία καὶ ἡ ἀξία τῶν μυστηρίων. Τονίζεται δὲ ὅτι εἰς τὴν συμφωνίαν ταύτην τὰ μάλιστα συνετέλεσαν αἱ κατ' ἰδίαν καὶ ἔξω τῶν συνεδριῶν μεταξὺ μελῶν διαφόρων δογματικῶν δοξῶν γνωριμίαι καὶ συνδιαλέξεις καὶ συζητήσεις, καθ' ἃς ἐγίνοντο εὐρύτεραι ἀναπτύξεις τῶν διαφόρων ἐπόψεων.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινὰ	Ἦχοι
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	6	Κυρ. Ζ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΑ'	Ι'	δ'
	13	Κυρ. Η' Λουκᾶ	Ἰωάννου Χρυσοστόμου	ΙΑ	πλ. α
	20	Κυρ. Θ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΓ'	Α'	πλ. β
	27	Κυρ. ΙΓ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΔ'	Β'	βαρὺς

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν καὶ χθὲς Παρασκευὴν ἀσχοληθεῖσα περὶ διάφορα ζητήματα. Πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ Μακ. Πρόεδρος ἐξέθηκεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὸ οἰκονομικὸν τῆς Ἐκκλησίας ζήτημα, ὡς ἐμφανίζεται σήμερον καὶ τὰς τελευταίως διατυπωθείσας πρὸς ὁριστικὴν ρύθμισιν αὐτοῦ γνώμας κατὰ δὲ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν προσκληθεὶς ὁ κ. Β. Δηλιγιάννης ἐξέθηκε τὰς γνώμας του ἐπὶ τῆς μελετωμένης νέας διοργανώσεως τῆς διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν.

—Παραλλήλως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Παιδείας συγχαρητήριον ἐπὶ ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐκ τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ αὐτῆς ἡ Σύγκλητος λέγει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον θέλει νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἡ σθεναρὰ καὶ ἀποφασιστικὴ ἐνέργεια τῆς Πολιτείας διὰ τὴν ἀποκάθαρσιν τοῦ Σχολείου ἀπὸ τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων, ἅτινα δυστυχῶς ἤρξαντο ἀπό τινος νὰ λυμαίνωνται καὶ αὐτὴν τὴν ἐκπαίδευσιν ἡμῶν, καὶ διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ἐθνικῆς παιδείας θὰ ἐπικροτηθῇ ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἔχει προσέτι τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε μέτρα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας θὰ ἀποτελέσουν ἀπαρχὴν εὐρυτέρας μελέτης πρὸς ρύθμισιν τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος, μάλιστα δὲ πρὸς ποιοτικὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς Θρησκείας, τῆς Ἠθικῆς, τῆς ἰδέας τῆς Πατρίδος καὶ τῶν πορισμάτων τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης. Ἡ Πολιτεία δὲν πρέπει νὰ διστάσῃ πρὸ οὐδενὸς μέσου συντελοῦντος εἰς ὁλοκληρωτικὴν τῆς ὑγιοῦς ἐκπαιδεύσεως ἀποκατάστασιν».

—Τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθησαν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

—Εἶναι γνωστὸν ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Νίκωνος «Μετανοεῖτε» ὅτι ἔκτισεν οὗτος περικαλλῆ ναόν, ὅστις ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐχρησίμευσεν ὡς προσκύνημα, πολλῷ μᾶλλον ὅτι ἐν τῷ ναῷ ἐκείνῳ ὑπῆρχε καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου. Πρό τινων ἡμερῶν ὁ καθηγητὴς κ. Α. Ἀδαμαντίου ἐνεργῶν ἐν Σπάρτῃ ἀνασκαφὰς ἀνεκάλυψε τὰ ἴχνη μεγαλοπρεπεστάτου ναοῦ, ὅστις πιστεύεται ὅτι εἶναι ὁ τοῦ ἁγίου Νίκωνος. Ὁ ἀνακαλυφθεὶς ναὸς κατέχων τὸν ὕπερθεν τοῦ ἀρχαίου θεάτρου λόφον, ἔχει μῆκος 48 1)2 μέτρα καὶ πλάτος 19,50 μέτρα, ἔχει δὲ ἐκτὸς τοῦ κυρίως ναοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ μῆκος εἶναι 37,50 μέτρα, νάρθηκα εὐρύχωρον, πρὸ τούτου ἐξωτερικὸν νάρθηκα καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸ λεγόμενον πρόστοον, ἅπαντα διακρινόμενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ χωρισμάτων ἐκ τοίχων καὶ κιόνων. Ἐκτὸς τῶν γνωρισμάτων τούτων, τὰ ὁποία ἀπαντῶσιν εἰς Ναοὺς μεγάλων Μονῶν, εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν τύπον συνθρόνου, ἀπαντῶντος καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς Νικοπόλεως. Εἶναι δὲ ὁ ναὸς οὗτος, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν διαστάσεων αὐτοῦ, ὁ δεύτερος εἰς τὸ μέγεθος ὅλων τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἀρχαίων καὶ νέων. Ἀτυχῶς ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐρευνῶν οὐδεμία ἐπιγραφὴ ἀνευρέθη, διότι προγενέστεραι ἔρευναι ἐπέτρεψαν τὴν σύλησιν αὐτοῦ. Οὕτω εὑρέθησαν τάφοι ἠρευνημένοι ὑπὸ ἀρχαιολογικῆς σκαπάνης καὶ συνεπῶς οὐδὲν περιέχοντες εἰμὴ μόνον χώματα καὶ λίθους. Ποῖον τὸ πολύτιμον περιεχόμενον τῶν τάφων τούτων, ὧν εἷς πρέπει νὰ εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου, πότε ἐσυλήθη καὶ παρὰ ποίων, εἶναι ἄδηλον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων «Νέα Σιὼν» ἀνασκευάζον δημοσίευμα τῆς «Terre Sainte», ὀργάνου τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Φραγκισκανῶν, δισχυριζομένου ὅτι ἡ τῆς Παλαιστίνης κυβέρνησις ἐνήργησεν ὅπως μὴ διαβιβασθῇ ἐξ Ἑλλάδος βοήθεια πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν βλαβέντος τρούλλου τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως «Καθολικοῦ» τῶν ὀρθοδόξων, βεβαιοῖ ὅτι ὁ τροῦλλος οὗτος εἶνε ἰδιοκτησία τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, καί, κατ' ἀκολουθίαν, μόνον τὸ Ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἔχει τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίωμα τῆς ἐπισκευῆς ἢ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ εἰς τοὺς ὑπερορίους ρωσικοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους διαβίβασις τῆς γνωστῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐκκλησίας» «Δηλώσεως τῆς Τοποτηρητείας τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου» παρήγαγε βαθυτάτην εἰς αὐτοὺς αἴσθησιν, ἐκ τῶν προκληθεισῶν δὲ ἐπ' αὐτῆς συζητήσεων αἱ γνῶμαι φαίνονται διχασθεῖσαι εἰς τρεῖς κατηγορίας. Κατὰ τοὺς μέν, τὸ διάβημα τοῦ μητροπολίτου Σεργίου εἶνε ἀξιοκατάκριτον, διότι

φαίνεται ὅτι ὁ Τοποτηρητεύων ἐσυνθηκολόγησε πρὸς τὰ Σοβὲτ ἄνευ ὅρων. Τῆς γνώμης ταύτης ἔχονται κυρίως οἱ μοναρχικοὶ ἐκ τῶν ὑπερορίων κύκλοι. Κατὰ τοὺς δέ, οἱ ὑπερόριοι Ρῶσοι ὀφείλουν ἄνευ ἀντιρρήσεων νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ μητροπ. Σεργίου. Τέλος, ἄλλοι—καὶ φαίνεται ὅτι εἶνε οἱ πλείονες—φρονοῦσιν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ θεωρηθῇ τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ μητροπ. Σεργίου ἀναπόφευκτον μέν, ἀλλ' ἅμα καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἔχῃ πολιτικὰς συνεπείας διὰ τοὺς ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Ρωσίας διαβιοῦντας σήμερον Ρώσους.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗ ΘΕΟΛ. ΣΧΟΛΗΣ

Γνωστὸν ἐγένετο βεβαίως ὑμῖν διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος ἀποσταλέντος πρό τινος χρόνου πρὸς πάντας τοὺς τροφίμους τῆς γεραρᾶς Θεολ. Σχολῆς Χάλκης, ἐν ᾗ πάντες ἡμεῖς ἐποτίσθημεν νὰ νάματα τῆς τε ἔσωθεν καὶ τῆς θύραθεν ἐπιστήμης, δι' οὗ καλούμεθα, ὅπως ἀποδώσωμεν ἔστω καὶ κατὰ πολλοστημόριον τὰ τροφεῖα πρὸς τὴν Σχολήν, ἔχουσαν ἀνάγκην ἀμέσου καὶ μηδεμίαν ἀναβολὴν ἐπιδεχομένης ἐπισκευῆς, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ, μάλιστα νῦν, ὑπὸ τὰς κρατούσας περιστάσεις τῆς χειμαζομένης Μεγ. Ἐκκλησίας, ἀπρόσκοπτος τὸ μορφωτικὸν αὐτῆς ἔργον.

Θέλοντες νὰ πιστεύωμεν, ὅτι πάντες προθύμως θὰ εἰσακούσωσι τὴν φωνὴν τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας καὶ ἔτι προθυμότερον θὰ σπεύσωσι νὰ διαδηλώσωσιν ἐν ἔργοις τὴν συνέχουσαν πάντας ἡμᾶς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν τροφὸν Σχολὴν καὶ ἐπιθυμοῦντες, ὅπως διευκολύνωμεν τὴν συλλογὴν καὶ ἀποστολὴν τῶν προσφορῶν ἑκάστου, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς ἡμῶν ὡς συνοδικοῦ δεχόμεθα πᾶσαν προσφορὰν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐν καιρῷ ἀποστολῆς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τοῦ συλλεγησομένου ποσοῦ.

† ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας **Ἀμβρόσιος**

Υ. Γ. Παράκλησις ἐπισπεύσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν προσφορῶν, εἰ δυνατόν, ἐντὸς μηνός.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 40 φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» (σελ. 218) ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἀνεγράφη, ὅτι ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος, συνέλεξεν δραχ. 155, ἐν ᾧ τὸ συλλεγὲν καὶ ἐμβασθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς δραχ. 5.568.50 ο)ο.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Β. Χ. Μπελούμπαση, διακόνου, Ἡ γένεσις τῆς ζωῆς καὶ ἡ δαρβίνειος θεωρία Πειραιεὺς 1927. – Ὁ σ. ὁμολογεῖ, ὅτι τὸ ἔργον ὅπερ ἀνέλαβεν «εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, πολὺ δύσκολον καὶ κατὰ πολὺ τὰς ἡμετέρας δυνάμεις ὑπερβαῖνον». Καὶ εἶπε τὴν ἀλήθειαν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Γεωργίου Μαυροματίου τῆς Ἐπαρχίας Θεσσαλιώτιδος ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 10 ἐρίφια, 8 αἶγας, 4 τράγους 5 προβατίνας, ἕνα βοῦν καὶ δύο ἀγελάδας μετὰ μόσχων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Μουζακίῳ τὴν 30ην 8)βρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως οἵτινες ὑπάρχουσιν κατατεθημένοι ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ Γραφείῳ Μουζακίου.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Λαύρας Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑξαετοῦς μὲν ἐνοικιάσεως οἱ πέριξ τῆς Ἱ. Μονῆς ξηρικοὶ ἀγροὶ ὡς καὶ οἱ τῆς πρώην Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου τοιοῦτοι, ἐκποιήσεως δὲ ὁ ἐν Κρατικοῖς πρώην ὑδρόμυλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 16ην 23ην καὶ 30ην 8)βρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ.—12ην μεσημβρινὴν ἑκάστης ἡμέρας ἐν Καλαβρύτοις καὶ Μαζεΐκοις πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται εἰς εἶδος σίτου καὶ κριθῆς διὰ μὲν τοὺς ἐν θέσει Κλειδιὰ Λάκια καὶ Δράμεσι ὀκάδ. 300 καθ' ὃ ἔτος σπείρονται, διὰ τοὺς ἐν θέσει Σαλωνικιά, διὰ τὸ Α΄. τμῆμα ὀκ. σίτου 500 διὰ τὸ Β΄. τμῆμα ὀκ. σίτου 600, διὰ τὸ Γ΄. ὀκ. σίτου 650 καὶ διὰ τὸ Δ΄. ὀκ. σίτου 1000 καθ' ὃ ἔτος σπείρονται διὰ δὲ τοὺς ἀγροὺς τοὺς πέριξ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Ἀθανασίου ὀκ. σίτου ἢ κριθῆς 20—30 καθ' ὃ ἔτος σπείρονται κατὰ στρέμμα ἀναλόγως τῆς ποιότητος ἑκάστου. τίμημα δὲ διὰ τὸν πρώην ἐν Κραστικοῖς Ὑδρόμυλον δρχ. 12, 500. Ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὑρίσκονται παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν Συμβολαιογράφους.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς ἐν Σαλαμῖνι Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως αἱ παρὰ τὴν θέσιν Ἁγ. Γεωργίου Σαλαμῖνος ἄμπελος καὶ ἀμπελότοποι τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σαλαμῖνι τὴν 23ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σαλαμῖνος, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς εἰρημένης δημοπρασίας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης τῇ 8η Ὀκτωβρίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῶν Ἱερῶν Μονῶν Στανίου καὶ Ἱλαρίου προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν τά κάτωθι εἴδη. 1ον 70 αἶγας παλαιᾶς 2ον 5 ἀγελάδας ἀπὸ 3—5 ἐτῶν' 3ον 200 ὀκάδων ξυνοτύρου τῶν Μονῶν. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Κοζάνῃ τὴν 30ην 8)βρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμ)φου Κοζάνης Δημητρίου Χ. Πράσσου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Μονῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. (116) διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρὰ τῷ Γραφείῳ τῶν Μονῶν καὶ τοῦ ὡς ἄνω Συμ)φῳ, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν. Ἐν Στανῷ τῇ 5 8)βρίου 1927.